

nemovitosti, čili nic. Řešení sporu závisí na výkladu, kterého se dostane poslednímu pořízení Arnošta H. ze dne 7. března 1929. Vzhledem na odporující si stanoviska stran nelze se obmezovati na slovné znění příslušného odstavce závěti, nýbrž nutno zjistiti pravou vůli zůstavitelovu a úmysl, jež sledoval při sepisování onoho sporného ustanovení, neboť testamentní postoupnost se zakládá na vůli zůstavitelově, kterou třeba zjistiti též na základě okolností, jež leží mimo obsah závěti (srov. ustanovení §§ 572, 614, 655, 683, 706, 720 a jiné obč. zák.). Za tímto účelem bude proto zapotřebí, aby byly po provedení příslušných důkazů zjištěny veškeré okolnosti stranami tvrzené, které mohou přispěti k vyzkoumání pravé vůle zůstavitelovy. Obzvláště bude zapotřebí, aby bylo zjištěno, zda zůstavitel měl úmysl poskytovat žalovanému odškodnění za domnělé zkrácení dovolatelem při rozdělení společného majetku, aneb jestli mu šlo o pouhou záruku za dluh, který žalovaný měl zaplatiti sám ze svého. Ke zjištění pravé vůle zůstavitelovy mohou zajisté též přispěti příslušné projevy, které zůstavitel učinil oproti třetím osobám, obzvláště pisateli závěti. Nelze ani přehlížeti okolnost, zda zůstavitel vůbec věděl o tom, že se stalo vtělení sporné kauční hypoteky. Poněvadž uvedené okolnosti nebyly brány v úvahu nižšími soudy, zůstalo řízení kusým a bylo rozhodnuto podle §§ 496 č. 2 a 3, 510 a 513 c. ř. s.).

#### Čís. 14463.

**Lhůta k podání dovolací odpovědi vedlejšího intervenienta počíná se dnem doručení dovolání straně procesní.**

(Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 431/35.)

Nižší soudy ponechaly směnečný platební příkaz v platnosti.

Nejvyšší soud odmítl dovolací odpověď vedlejšího intervenienta žalobkyně. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

#### důvodech:

Dovolací spis byl zástupci žalobkyně doručen dle zpátečního lístku dne 12. ledna 1935 a je pro počítání osmidenní lhůty k dovolací odpovědi rozhodné jediné toto datum doručení straně procesní, nikoli doručení vedlejšímu intervenientu, jemuž se ani rozsudek, ani odvolací spis, pokud se týče dovolací, doručovati nemá (rozhodnutí vídeň. nejvyš. soudu z 20. září 1905 čís. 14717 uveřejněné ve sb. úřední čís. 9259, § 414 odst. 3 c. ř. s.). Podal-li vedlejší intervenient v souzeném případě dovolací odpověď teprve 4. února 1935 poštou, byla podána opožděně.

#### Čís. 14464.

**Kdy opravňuje držba služebnosti (práva požívacího) k výpovědi nájemní smlouvy.**

(Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 1147/35.)